

Adventserie 2015: 'Welkom thuis'

3e zondag van de advent,

Oost West, thuis best?

Wat heeft een mens nodig om zich thuis te voelen?
Wie heeft een mens nodig om zich gedragen te voelen?

Overweging 13 december 2015 – Hans Ernens

Lector: Tineke de Waard

“...Hebben wij mensen ook voor God steeds minder tijd omdat we altijd maar moeten presteren?
Opgeslokt door alles wat we nog moeten doen, zijn we moe en prikkelbaar in een dolgedraaide 24 uren economie.
Tot rust komen,
tot jezelf komen en Jezus volgen,
de weg proberen te gaan zoals God die voor jou voor ogen lijkt te hebben, lijkt ongrijpbaar soms ...”

Openingsgebed

God van ons en in ons
Wij zijn hier bij elkaar, als geschapen naar uw beeld
In ons dagelijks bestaan leven wij in de verleiding van het goed en het kwaad
Geef ons deze dag de helderheid om te zien te horen en te beleven
Wat u voor ons kunt betekenen
Amen

Openingslied:

Verdoofd en schamper van gemis

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Welkom en inleiding

Lieve mensen, wees welkom hier in de Duif op deze zondag morgen.
Buiten is het kil en nat; fijn dat je binnen gekomen bent. Ontspan en geniet hier van de ongedwongen sfeer.
Niet somber, zoals je misschien verwacht bij een kerk. Ook niet opgeklopt of broeierig. Gewoon warm en gezellig.
Uit een hoek klinkt pianomuziek en koormuziek.

Mensen van alle leeftijden, tijd voor bezinning.
Wees welkom op deze 3e advent zondag in de aanloop naar Kerst.
Wees welkom en voel je thuis, hoe vaak je hier ook moge komen, in de Duif staat iedere zondagochtend de deur voor jou open.

In onze advent cyclus 'Welkom thuis' staan het thuiskomen en je ergens welkom voelen vandaag centraal.

Het lot van de vluchteling neemt hierin natuurlijk een belangrijke plaats in.
Al maandenlang volgen we alle beelden op de TV en zien we de drommen mensen te voet gaan, op zoek naar een veilig heenkomen en beter leven.
En dat gaat iedere dag door, tot op vandaag toe.
Miljoenen mensen op zoek naar een nieuw thuis.

Een thuis.

Dat hebben we allemaal nodig, maar bedoelen we dan alleen het letterlijke dak boven ons hoofd?

Op het boekje staat "*HOME is where the heart is*"

Ik vind dat mooi; waar je hart is ben je thuis.

Hoort God daar voor jou ook bij? Voel je je ook thuis bij hem?

Het thuisgevoel is in zoveel dingen te beleven. Maar zit er niet een elementaire voorwaarde aan dat thuis gevoel? Zou je je eerst niet thuis moeten voelen bij jezelf?

Want als je niet thuis bent bij jezelf, zal je toch nooit elders een echt thuis vinden en ben je eigenlijk zelf ook spreekwoordelijk meestal op de vlucht?

Heb je naaste lief zoals jezelf is de kern van ons geloof.

Jezelf lief hebben is misschien wat *over the top*, maar je zou in ieder geval wel goed in je vel moeten zitten, je senang voelen. Je thuis voelen bij jezelf, tevreden zijn met jezelf.

Ik dacht daar eens rustig over na.

Voel ik me thuis bij mijzelf? En bij God?

Lastige vraag?

Tineke de Waard, die samen met mij voor gaat heeft mij al een klein beetje op weg geholpen.

Tineke, wat fijn dat je met mij voor wil gaan vandaag en dat je zo actief hebt meegedacht over ons thema.

We gaan er straks dieper op in.

Laten we nu even stil worden en even tot ons zelf komen.

Ben jij al thuis gekomen?

Gebed om stilte

God, alleen vanuit het stil worden

Kan ik met U spreken.

Ik moet geen moeite doen

U iets te zeggen.

Misschien dat ik niets zeggend

méér bij U ben, dan wanneer

ik mij verpak in mooie woorden.

Lied: Hoe ver te gaan? En of er wegen zijn? Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Eerste lezing: Thuis bij God

A.de Mello

De meester was in een spraakzame bui.

Zijn leerlingen probeerden van hem de verschillende fasen te leren in zijn zoektocht naar het Goddelijke.

“Ik heb eindelijk mijn bestemming bereikt”, zo gaf de meester aan.

De nieuwsgierige blikken priemden van alle kanten.

“Vertel ons uw verhaal meester”, riepen zij in koor.

“Eerst nam God me bij de hand” zei de meester, “en daar mocht ik een hoop leren. Daarna haalde hij mij naar het land van bezinning en daar bleef ik tot mijn hart gezuiverd was.

“Toen belandde ik in het land van de liefde waar het vuur het laatste stukje egoïsme in mij verteerde.

“En dat bracht me in het land van de stilte waar de mysteries van het leven en dood aan mij werden geopenbaard.”

“En was dat de laatste fase in uw zoektocht?” vroegen ze hem.

“Nee”, zei de meester, “op een dag zei God: ‘vandaag neem ik je mee naar de heiligste plek waar je ooit kunt komen; het hart van God’. En zo kwam ik in het land van de vreugde en dat is de plek waar ik altijd wil zijn.”

Lied: Dieper dan de brandhaard

Huub Oosterhuis/ Tom Löwenthal

Tweede lezing: naar psalm 126

Huub Oosterhuis

Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap
- dat zal een droom zijn.

Wij zullen zingen
lachen, gelukkig zijn.
Dan zegt de wereld:
'Hun God doet wonderen'.
Ja, Gij doet wonderen,
God in ons midden,
Gij onze vreugde.

Breng ons dan thuis
keer ons tot leven
zoals rivieren
in de woestijn
die, als de regen valt,
opnieuw gaan stromen.

Wie zaait in droefheid
zal oogsten in vreugde.
Een mens gaat zijn weg
en zaait onder tranen.
Zingende keert hij
terug met zijn schoven.

Lied: De wildernis zal bloeien

Martinus Nijhoff/ Tom Löwenthal

Overweging

Rui en ik oriënteren ons op een groter huis, liefst met een tuin voor onze hond. We zijn soms al vrij intensief bezig met het kijken naar iets anders maar ai ai, wat is Amsterdam weer duur geworden. Binnen een half jaar lijkt de hele markt al weer overspannen. Dus misschien eens kijken buiten de stad?

Huh? Amsterdam is toch mijn thuis! Naar een andere plaats? Ik vind het eigenlijk heel fijn in Amsterdam en de rust en het water in IJburg! Durf ik dat wel?

Rui staat er heel anders is, die is wel wat gewend als het op verhuizen aankomt: Indonesië, Amerika, Taiwan en nu in Nederland.

“Jij en onze hond zijn mijn gezin” zegt hij, “en het thuisgevoel creëer jezelf.”

Tja, daar heeft hij een punt. Want je thuis voelen heeft ook grotendeels met jezelf te maken. In deze hectische tijd van chaos en verwarring voel ik persoonlijk steeds meer de roep om te leven vanuit het hart, in liefdevolle eenvoud. Dichtbij de natuur en mijn eigen verlangen... Thuis komen bij jezelf. Je mee laten voeren met de stroom, “go with the flow”! Niet meer tegen je eigen levensstroom in gaan, maar je laten mee drijven met de stroom van je zielenplan. Wat zou dat een opluchting geven! Ben ik al zover?

Stropdas af

Thuiskomen in de dagelijkse realiteit is voor mij schoenen uit, stropdas af, en languit met de benen op tafel. Zingen in bad, lezen op de bank. De muziek waar je voor in de stemming bent, een schouder om op uit te huilen, een luisterend oor voor de verhalen die me bezighouden, of gewoon stilte, heerlijke eindeloze stilte. Zijn wie je bent, zoals ik me voel. Maakt het dan uit of je in Amsterdam of in Maastricht woont?

Voor de vluchtelingen zou het helemaal niets uitmaken, die hebben hun grenzen al eindeloos verlegd en nemen alle ontberingen voor lief op hun zoektocht naar een nieuw thuis. Hoe ver te gaan? Een schril contrast met *mijn* zoektocht.

In al die zoektochten naar thuis vergeten we misschien te snel dat we altijd thuis kunnen komen bij God.

‘Maar nog was jij dichterbij me dan ik ik ben.’

Thuiskomen bij God, je veilig voelen, Hij als een vertrouwde plek, waar je jezelf mag zijn.

De poorten van Gods huis zijn altijd voor ons geopend, aanbellen hoeft niet, je mag altijd zo binnen lopen.

Dat staat ook zo mooi omschreven in Psalm 34:9: ‘Proef, en geniet de goedheid van de HEER, gelukkig de mens die bij hem schuilt.’

Opgeslokt en prikkelbaar

Maar, hebben wij mensen ook voor God steeds minder tijd omdat we altijd maar moeten presteren? Opgeslokt door alles wat we nog moeten doen, zijn we moe en prikkelbaar in een dolgedraaide 24 uren economie.

Tot rust komen, tot jezelf komen en Jezus volgen, de weg proberen te gaan zoals God die voor jou voor ogen lijkt te hebben, lijkt ongrijpbaar soms.

Weer die tegenstroom, komen we daar ooit uit?

Want hoeveel opgeklopte verwachtingen heb jij jezelf opgelegd?

Mag jij van jezelf zijn wie je bent?

Kun jij leven met je mooie kanten en je mindere kanten?

God kan het wel, denk ik. Ik vertel hem alles en voel me toch gedragen.

Tijdens de liturgieavond verwarmden wij elkaar ook met mooie verhalen over het thuis gevoel; zoals hier in de Duif.

Dus waarom roeien wij nog tegen de stroom in vergezeld van negatieve emoties? Waarom laten we ons niet mee stromen zonder weerstand en zijn we vreugdevol en dankbaar met wat er is. Ontspannen en vertrouwend dat deze stroom ons meeneemt naar datgene wat je wenst en wat goed voor je zou zijn. Je zult dan merken dat alles veel makkelijker zal gaan en uiteindelijk ook jij zult thuiskomen bij jezelf... ook al zal de reis ons soms behoorlijk op de proef stellen.

Constante uitdaging

Het is, denk ik, de constante uitdaging om gelukkig proberen te zijn, wat er ook buiten je gebeurt. Als je dat kunt, zal je pas echt thuiskomen bij jezelf en kun jij je vervolgens overal thuis voelen. Dan kun je overal wonen, leven en liefhebben! Daar waar je hart is. En misschien zal je ontdekken dat je al lang bent thuisgekomen. Of in anders gezegd; je hebt jezelf eindelijk geaccepteerd. En dat geeft rust. Acceptatie.

Dus, durf jij met de stroom van je ziel mee te drijven?

Timotheus 1:7 zegt: 'God heeft ons niet een geest van lafhartigheid gegeven, maar een geest van kracht, liefde en bezonnenheid.'

Moge je in die kracht rust vinden, God vinden, jezelf vinden en vrij zijn.
Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap, dan zal dat een droom zijn.
En dat gun ik ieder mens.

Amen.

Intermezzo: pianomuziek door Irina Antonova

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in een God
die er altijd voor je is
in goede en in slechte tijden
die je steunt wanneer je het moeilijk hebt
en die je laat geloven in je eigen kwaliteiten.
Ik geloof in Jezus Christus zijn zoon
die mensen de schoonheid
van naastenliefde leerde kennen
en die ons leerde over het goede en het kwade.
Ik geloof in de heilige geest
die in ieder verborgen zit, hoe diep dan ook.
En ik geloof in de mens
die mag genieten van de mooie dingen
mag treuren als het leven tegen zit
Maar altijd het leven mag leven
zoals God dat heeft geschapen.
Amen.

Rond de tafel verzameld

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Lied: Geschreven staat dat uw Messias komt *Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal*

Nodiging

Rond deze tafel zijn wij verzameld
om te gedenken wat Jezus ons leerde:
Brood en wijn te zijn voor elkaar.

Hij gaf het voorbeeld
toen hij voor het laatst samen met vrienden
brood brak en deelde
wijn schonk en rondgaf
zeggen dat hij het was
die werd gegeten en gedronken.

Zijn voorbeeld willen wij volgen
met het brood als teken van leven
met de wijn als teken van zijn
Nu, hier, samen.

Komt dan, want alles staat klaar.

Breken en delen

Gedachten bij het thema

Verbinding vraagt aandacht
Aandacht vraagt tijd
Tijd geeft rust
Rust geeft ruimte
Ruimte geeft stilte
Stilte geeft meer verbinding
Verbinding geeft aandacht

Dus ik adem in en kom tot rust
Ik adem uit en glimlach
Thuisgekomen in het hier en nu
Wordt dit moment een wonder

Bidden we samen:

Onze Vader die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd.
Uw koninkrijk kome.
Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,

maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen.

Mededelingen en activiteiten

Lied naar psalm 132
Ik zal in mijn huis niet wonen

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Afsluiting en zegening

Ga in de kracht die je gegeven is,
in eenvoud
in vrolijkheid
in vriendelijkheid
in dankbaarheid
op zoek naar liefde
en de Geest zal je thuis brengen.

